

derimod Ordlyden i § 1, som den staaer der, er der Mulighed for, at ogsaa markforsikrede kan faa deres Sag ind under den Hjælpekasse, som der her lovgives om.

Det forekommer mig, at den Velvillie, der er vist fra de mange Selskabers Side, ogsaa maa kunne udstrækkes til at gælde de markforsikrede. Som Vedtægten er formet, ligger i Virkeligheden al Magt og Myndighed i den kommende Styrelses Haand. Der kræves oven i Købet, at der skal være et Trangsmoment til Stede. Det er denne Styrelse, der bestemmer, hvem der skal have, og hvor meget de skal have. Det forekommer mig, at man uden finansiell Risiko fra Selskabernes Side kunde have udstrakt Velvillien til ogsaa at gælde de markforsikrede. Derved havde man opnaaet, at den her foreslaaede Lov kunde være blevet effektiv for hele Landet.

I Lovforslagets Titel staaer der, at det er tyske Selskaber, det drejer sig om, og det er meget naturligt, da det fortrinsvis er tyske Selskaber, der blandt de udenlandske Selskaber har tegnet Forsikringer her i Landet. Men der kunde tænkes andre Forsikringer, der ogsaa paa Grund af Valutaforholdene var blevet værdiløse. Jeg ved bestemt, at der er saadanne Tilfælde, hvor forsikrede paa Grund af, at Valutaen er dalet, har set deres Sparepenge svinde ind til ingenting. Jeg mener, det kunde være paa sin Plads i et kommende Udvalg at søge undersøgt, om ikke andre Selskaber end de tyske kunde komme ind under denne Lov.

Der er ogsaa et Punkt i § 5, som jeg gerne vil pege paa, idet det forekommer mig, at der der er nogen Uklarhed. Der kræves en vis Begunstigelse overfor den nye Hjælpekasse fra Statens Side i Form af Stempelfrihed. Som jeg sagde før, har denne Sag to forskellige Sider, og det forekommer mig, at det burde være udtrykt i denne Paragraf, hvorvidt den Begunstigelse, som Hjælpekassen kræver fra Statens Side, ogsaa skal finde Anvendelse paa de to forskellige Forhold, som man her søger ordnet. Jeg kan forstaa, om man ønskede Stempelfrihed for de Dokumenter, der oprettes, naar det drejer sig om, at det skal være en Hjælpekasse, men jeg forstaaer ikke rigtig, at det ogsaa skal være rimeligt, at der skal være Begunstigelse fra Statens Side overfor Kassen, naar det drejer sig om at overtage Forsikringsportefeuiller fra Selskaber, der i Øjeblikket er solvente. Jeg vilde gerne have, at den højtærede Minister skulde klare for os, hvad man mener med denne Begun-

stigelse, om den skal udstrækkes til alt, hvad der kan komme ind under denne Lov, eller om den kun skal gælde, naar det drejer sig om Hjælpekassen.

Det andet Lovforslag er en naturlig Følge af det første, og jeg skal dertil kun knytte den Bemærkning, at Venstre selvfølgelig er rede til ogsaa at gennemføre dette Lovforslag. — Jeg tror ikke, at en Udvalgsbehandling, hvor et eller andet af de Forhold, jeg her har nævnt, kan klares, vil sinke Lovforslagene i særlig høj Grad.

**Christmas Møller:** Den første Bemærkning, der er Grund til at gøre for en konservativ Taler, naar han skal omtale dette Lovforslag, der, som det lige er sagt, er udarbejdet af en Venstreregierung og fremsat af en socialdemokratisk, er denne: Hvor godt havde det ikke været, om man i tidligere Tid her i Rigsdagen havde fulgt konservative Talere. Det har for ikke lang Tid siden meget rigtigt været fremhævet i Pressen, hvorledes Højesteretssagfører P. G. C. Jensen og andre konservative Rigsdagsmænd som Lange fra Slagelse og gamle Etatsraad N. Andersen har gjort opmærksom paa de Farer, som den Livsforsikringslovgivning, vi havde, kunde rumme for danske Forsikringstagere, og havde man i Tide fulgt de Tanker, som disse konservative Repræsentanter gjorde sig til Talsmænd for, vilde man neppe have staaet overfor et Lovforslag som det foreliggende.

Dernæst er der Grund til at gøre opmærksom paa, at dette Lovforslag direkte siger ud til Befolkningen paa fuldkommen lige Linie med, hvad der paa saa mange andre Omraader siges for Tiden, at man skal holde sig til det danske, til danske Varer og paa dette Omraade til danske Selskaber. Den Tanke, som dette Lovforslag eller man kunde mere sige de Vedtægter, der ligger til Grund for det, rummer, nemlig, at de danske Selskaber skal sørge for de Tab, som Danske lider ved, at de har tegnet sig i tyske Livsforsikringselskaber, er en Tanke, som man fuldt ud kan billige. Der kan kun være Grund til at udtale sin Tilfredshed over, at de private Selskaber selv vil sørge herfor.

Med Hensyn til Lovforslaget ønsker jeg i øvrigt at gøre den Bemærkning, at det for saa vidt er en ejendommelig Lov — ejendommelig ogsaa derigennem, at den begynder med Ordet „forsaa vidt“ —, som alt det, vi skal tage Stilling til, egentlig